

סיפור לשבת

ראש ישיבת פוניב'ז זצ"ל

ראש ישיבת פוניב'ז זצ"ל נדד בין הקהילות בארה"ב לגיוס כספים למוסדותיו. יום אחד נקלע לקהילה יהודית לא הרחק מבוסטון. בפנקס הכתובות שלו הופיע שמו של ראביי צעיר בלי שום פירוט נוסף על אופיו.

הראביי קיבל את האורח באדיבות ואף הציע להתלוות אליו לסבב בין בתיהם של נכבדי הקהילה ועשיריה. בהגיעם לביתו של אחד מעשירי העיר, אמר הראבי לרב מפוניב'ז כי לדעתו המאמץ מיותר, שכן האיש קמצן, והוסיף: "אני אומר זאת אף על פי שרבה של לובלין, הגאון רבי מאיר שפירא שביקר אצלנו לפני זמן מה, השכיל לקבל מגביר זה תרומה נכבדה לישיבתו".

"מיהו האיש וכיצד הצליח אצלו הרב מלובלין-?" שאל הרב.

סיפר הראביי: "כשהגיע לכאן הרב מלובלין, פניתי לאותו גביר וביקשתיו לקבוע פגישה לאורח החשוב. הגביר הסכים ובשעה היעודה הופענו במשרדו. 'אצלי יש סכום קבוע של חמישים דולר', פסק הגביר. אני, שהכרתיו, לא הופתעתי, לעומתי, הרב מלובלין התאכזב קשות. 'תודה רבה, לא לכך התכוונתי', אמר וקם לצאת מהמשרד. רגע לפני שעזב פנה הרב מלובלין לגביר ואמר: 'יש לי דבר מה אל כבודו, אולי יסכים לשמוע אותי ביחידות?' 'בבקשה' ענה הגביר והזמין את הרב לחדר סמוך. כעבור כמה דקות סיימו השניים להסתודד ושבו למשרד בפנים שוחקות. הגביר הושיט לרב המחאה מכובדת על סף אלף דולר, ואף הבטיח לסייע לו גם להבא. הרב מלובלין העתיר על ראש הגביר ברכות ונפרד ממנו בצהלה".

כשניסה הרב מפוניב'ז לפתור את החידה תוך כדי חקירת מלווהו - הראביי, אמר המלווה כי לדעתו הרב מלובלין "עשה מעשה קסם" כשהצליח לחלץ מהגביר הקמצן סכום כה נכבד. החליטו השניים לדלג על בית הגביר, אך בסיומו של יום כשנפרד הרב ממלווהו החליט להגיע לבית הגביר לבדו ולא לבקש ממנו תרומה כספית אלא דבר אחר לגמרי.

כשהגיע לבית הגביר תמה הגביר: "מדוע הטריח כבוד הרב את עצמו לבדו, ומדוע לא ביקש מהראביי שלנו להתלוות אליו?"

ענה הרב: "באתי לכאן לבדי, משום שלא התכוונתי לבקש ממך תרומה, אלא מבקש אני כי תגלה לי כיצד השכיל הרב מלובלין לקבל מידך תרומה נכבדה לטובת ישיבתו. הענין חשוב לי משום שאני מעריץ גדול של הרב מלובלין ואני משוכנע כי יש הרבה ללמוד מדרכיו".

חייך הגביר ואמר: "אם כך, מכיוון שהאורח הנכבד היה נבון דיו לבוא אלי לבדו, מוכן אני לגלות לו את הסוד. ובכן, אני יודע לכבד גדולי תורה, אבל מה אעשה והראביי הצעיר שנדחק להתמנות לרב הקהילה רחוק מלכבד את משרת הרבנות. האורחים הנכבדים, אינם יודעים כי הוא מזלזל במצוות, במה אוכל להעמידו באור נכון בעיני הרבנים המכתתים רגליהם מעבר לים? בזה שאני פוסק לרבנים הבאים עמו - חמישים דולר ולא יותר. אך, כשהגיע לכאן הרב מלובלין, ראיתי לפני גאון וחכם ולאחר שהתבונן ביחסי הנוקשה אל הראביי שלנו, ביקש לשוחח עמי ביחידות, וכשנסגרה הדלת פנה אלי הרב בשאלה: 'אמר לי מר, איך נראה בעיניו ראביי כזה, שגדל והתחנך באמריקה?' בשמעי את שאלתו התרגשתי, ואמרתי לרב שעכשיו יש לנו שפה משותפת, והוספתי לו תרומה נכבדה. ומפני שגם כבודו הבין זאת ובא אלי לבדו, ראוי אף הוא לתרומה נכבדה". חתם הגביר דבריו.

סיפור לשבת

מקור: הרב יוסף זילברפרב שליט"א